

Oroszlányi bányászok a kombájn-iskolán

Nem egyszerű dolog beállítani egy komplikált szerkezetű, hatalmas gépet a föld mélyébe, ahol egyetlen vájár e gép segítségével egyszerre fejt, aprítja sőt csillékbe rakja a kibányászott szenet. Valamikor, nem is olyan régen dinamitpatron, csákány és lapát kellett ahhoz a munkához, amit a Szovjetunióból hozott Donbassz-kombájn végez el, sok fáradságot és verejtéket megtakarítva.

Úgy kezdődött,

hogy vagy tíz éve elküldtek a Szovjetunióból a magyar bányák részére néhány Donbassz-kombájnt, amelyeket bányászaink eleinte idegenkedve fogadtak, mint minden ismeretlen gépet. Nem bíztak abban, hogy azt a munkát, amit eddig egy csapat végzett a föld alatt, most egyetlen ember láthat el gép segítségével, nagyobb megterhelés nélkül. Az első kísérletezések fokozták ezt az idegenkedést, mert sok területen, a nógrádi, a pécsi és a tatabányai medencében a gépek nem váltották be a hozzájuk fűzött reményéseket. Minduntalan elromlott valamelyik szerkezete és a sok javítás nagy kiesést jelentett a termelésben s természetesen ezzel együtt csökkent a munkabér is.

Néhány esztendő múlva

jöttek csak rá a bányamérnökök, hogy nem a géppel van a baj, hanem a kezelésével, valamint a terepviszonyokkal. A Moszkva és a Donyec medencében nagyszerűen működő Donbassz-kombájnak számára elsősorban olyan bányamedencéket kellett felkutatni, amelyekben a gép zavartalan működése biztosítható és meg kell

tanítani a bányászokat a gép kezelésére. A kutatások során rájöttek, hogy az oroszlányi és a borsodi medencék terepviszonyai megfelelőek e gép alkalmazására.

Oroszlányban »kombájnvezetői iskolán« tanítják a bányászokat a gép kezelésére. A

Szenttornyai András főmérnök oroszlányi bányászoknak magyarázza a Donbassz-kombájn kezelését

műszakról feljött kormosképű vájároknak egy, szintén szénporos arcú főmérnök magyarázza a XVI-os akna javítótelepén a Donbassz-kombájn kezelését. Szenttornyai András, a Bányászati Kutatóintézet főmérnöke, az »iskola« tanára. Tizenöt-húsz vájár állja körül a szétszedett masinát, élesen figyelve minden szóra és mozdulatra.

Jó tanulni,

mondja óra után az egyik vájár, amikor faggatom, hogy a műszak után nem fáradságos-e a tanulás?

— Megéri a fáradságot, mert ha megtanultuk a gép szakszerű kezelését, nem lesz kiesés a termelésben és kevesebb erő-kifejtéssel még többet is kereshetünk.

Győri Illés István